

Sent: Thursday, July 21, 2011 1:25 PM
To: Petróczi Tímea
Subject: anyag

Kedves Timi!

Egy átlagos napnak indult a péntek reggeli nap. Azt leszámítva, hogy aznap volt a születésnapom. Ezért a szokásoktól eltérően egy kicsit korábban ültünk autóba kisfiammal, ugyanis időben szerettem volna a munkahelyemre érni. Az autóban ugyanis sütemények voltak, amelyeket előző nap készítettem a kollégáimnak. A baleset a fővárosban, a II. kerületben történt. Nem működött a fényjelző készülék egy olyan helyen, ahol nekem volt elsőbbségem. Persze a kereszteződést óvatosan közelítettem meg, ennek ellenére egy szabálytalanul közlekedő autós figyelmen kívül hagyva a STOP feliratú táblát az autómnak ütközött. Az első pillanatban fel sem fogtam mi történt, csak a kisfiam üvöltözött a hátsó ülésen. Persze meg kell jegyeznem, hogy a balesetben senki sem sérült meg. Az autóm azonban füstölni kezdett, de mielőtt a károkat fel tudtam volna mérni ott termett egy civil ruhás rendőr nyomozó, aki rögtön hívta a tűzoltókat. A kisfiam persze ekkor még mindig ordított. A tűzoltók néhány perc alatt a helyszínen volt, egy készenléti autóval érkezett, az hiszem talán négyen voltak. A helyszín parancsnok rögtön a hogylétünk felől érdeklődött miközben az egyik tűzoltó máris az autómhoz sietett. A parancsnok látva végső elkeseredésemet azonnal felvázolta, hogy milyen lépéseket tesznek annak érdekében, hogy ne gyulladjon ki a sérült jármű. Hála az égnek percek alatt ezt megakadályozták. Persze közben a gyerek még mindig sírt ezért az autóm után a tűzoltók a gyerekemmel kezdtek el foglalkozni, levették a sisakjukat és minden egyéb olyan dolgot mutattak neki, ami felkeltette az érdeklődését és abba hagyta a sírást. Még a tűzoltó autóba is beülhetett, sőt mindent megmutattak neki. Persze eközben biztosították a helyszínt és arról is gondoskodtak, hogy ne guruljon el az autóm. És a kifolyt vizet is eltakarították az útról. És ha mindez még nem lett volna elég az autómból is segítettek kipakolni majd a járművet eltolták az útból. Azt hozzátartozik a történethez, hogy eközben udvariasan, türelmesen várták a rendőröket, és együtt érzőek voltak, támogatásukról biztosítottak. A tűzoltók nemesak az alapfeladatukat végezték el, hanem mindegy egyéb, plusz olyan dolgot, ami nem az elsődleges feladatuk. Én végtelenül hálás vagyok nekik és ez úton szeretném hálámat kifejezni.

Őszinte köszönettel:

Kollár Izabella